

מה בדרך ירושלמי

לע"נ ר' אריה ליב בן רבי

אהרן וינר ז"ל
הערות ותנצחות טל' 0548449853 או מייל MABADAF12@GMAIL.COM

גליון 124 פרשת ויקרא תשפ"ה

שינון הדרך ירושלמי בדרך קצרה

ירושלמי עירובין טז-כב

ר' יעקב בר אחא אמר בשם עמרם בשם ר' יהודה בשם שמואל שהלכה כר' יהודה בן בבא, ור' יודא אבי ר' מתניה הוכיח כן מסתם משנה עושים פסים לביראות ולא כתוב לבורות, אך יש לדחות שהמשנה בהמשך מביאה את דברי ר"ע שבבור היחיד לא מועיל פסים א"כ המשנה דברה בבור של רבים וא"כ כשכתוב ברישא עושים פסים לביראות הכוונה לבאר הרבים וזה כדברי ר' יהודה בן בבא.

הלכה משנה ר' יהודה בן בבא הוסיף שגינה וקרפף שהם בשיעור ע' אמה ושיריים על ע' אמה ושיריים והם מוקפים גדר גבוהה י' טפחים ניתן לטלטל תוכה ובלבד שיהיה בה סוכת שומרים או בית דירה או שהיא סמוכה לעיר. **גמרא** ר' שמואל בר נחמן אמר בשם ר' יונתן שלמדו שיעור בית סאתיים מחצר המשכן שהיתה אורך ק' אמה ורחב חמישים א"כ השטח הוא ה' אלפים אמה וכשבאים לרבע יוצא שיש ריבוע של ע' אמה על ע' אמה עם שארית של ק' אמה שע' כפול ע' הוא ד' אלפים ותשע אמות אמה, ולכן שנו שהשיעור הוא ע' אמה ועוד שיריים ושנה שמואל שזה אמה ושני שלישי אמה, ויש אורך ע' אמה ושני שלישי על שבעים ושני שלישי.

דף יח וביחד הם רצועה של ק"מ שלישי אמה ועוד ק"מ שלישי אמה ויחד הם צ"ג אמות מרובעות ושלישי ויש להוציא מהם ארבע תשיעיות לד' הרוחות ונשאר י"ט שלישים פחות תשיעיות ועל זה שינונו שיש דבר קל שלא יכלו החכמים לעמוד עליו.

קרפף שיש בו בית סאתיים מותר לטלטל בו רק עד ד' אמות ואם היו שני קרפפות פרוצים זה לזה ויש בכל אחד בית סאה פחות ד' אמות אמר ר' זירא בשם ר' יוחנן שניתן לטלטל בשני ד' אמות תשלומים לראשון, ור' לא אמר בשם ר' יוחנן שלא מטלטלים בשני כשיעור השלמת הראשון ואמר ר' זירא שר' לא יודה שאם היו שלושה שבכל אחד יש בית סאה ולא מטלטלין בשלישי יש היכר ומותר לטלטל בשנים מהם.

ר' אבהו אמר שאם יש בקרפף בית סאתיים אף שלא מטלטלין בו אם זרק מרה"ר לתוכו חייב כיון שיש לו היתר בשיירה, ור' שמואל בר רב יצחק הקשה שרק כשישיירה הוא כרשות היחיד ובלי זה אינו חייב חטאת, וכן מבוי למעלה מכ' שהוא כשר לר' יהודה גם ברחב מ"ג אמה א"כ בזרק מרה"ר לתוכו חייב, וכן מבוי שנפרץ יותר מעשר אם זרק מרה"ר לתוכו חייב. חצר שפתוחה לקרפף מטלטלין מהחצר לקרפף אך לא מהקרפף לחצר ור' יודן ענתודרייא שאל אם מותר לטלטל מקרפף לקרפף דרך חצר.

הלכה ו משנה ר' יהודה סובר שמטלטלין בקרפף גם אם יש בה רק בור שיח מערה ור"ע אומר שגם אם אין בה אחת מכל אלו מטלטלין בתוכה ובלבד שהיא תהיה עד ע' אמה ושיריים. **גמרא** שינונו לעיל שלר' יהודה קרפף נקרא בסמוך לעיר שמותר להביא ממנו עצים ביו"ט וכאן הוא לא הקפיד שיהיה סמוך לעיר, אמר ר' מנא שר' יהודה סובר שכשיש בור או שיח ומערה זה כבית דירה ואפילו באינו סמוך לעיר ואילו שם אין בית דירה.

הלכה ז משנה ר"א אומר שאם החצר היתה ארכה יותר על רחבה אפילו אמה אחת לא מטלטלים בה ור' יוסי אומר שגם אם ארכה פי שנים מרחבה מטלטלין בה. **גמרא** שנו בשם ר"א שבארכה יותר על רחבה אפילו אמה אחת לא מטלטלין בה וזה לא כר' יונתן שאמר לגבי כלאיים שאם היה סלע ארוך י' ורחבו ד' מותר לסמוך לו משני רוחותיו ואם היה עשר על עשר מותר לסמוך לו מכל רוחותיו וא"כ מספיק שיעור אורך ולר"א צריך אורך ורוחב ור' יוסי סבר שגם הרכה פי שנים מרחבה מטלטלין בה וזה כדברי ר' יונתן וכן שינונו שר' יוסי מיקל גם בכלאיים בחצר שארכה פי שנים מרחבה.

הלכה ח משנה ר' אלעאי אמר ששמע מר"א שמותר גם בחצר כבית כור ועוד שמע ממנו שאם אחד מאנשי חצר שכח ולא עירב אסור לו להוציא את כלי בית לחצר אך לשאר אנשי החצר מותר להוציא, עוד הוא שמע מר"א שיוצאים ידי חובת מרור בריק ששמו ערקבנים חזותי על כל תלמידיו אם שמעו את זה ממנו ולא מצאתי. **גמרא** ר' אבהו אמר בשם ר"א שנחלקו במשנה אם התיירו לטלטל רק בסאתיים מתוך בית כור.

לקמן שינונו שלחכמים אדם שלא עירב מבטל את רשות ביתו אך לא את רשות חצירו, ור"א סובר שכמו שאדם מבטל את רשות ביתו כך הוא ביטל את רשות חצירו, ויש להקשות מדוע לר"א הוא לא יעשה כאכסנאי שמותר לטלטל ברשות האחרים, ור' חייא בר אדא אמר בשם ר"ל שר"א קנס אותו בגלל ששכח, והקשה ר' שמי וכי קונסים בשוגג בדבר שהוא מדרבנן.

ר' בא בר רב פפי הסתפק אם חכמים יודו באופן שאמר שביטל את רשות ביתו ורב אמר שאם ביטל את רשות חצירו גם לר"א לא ביטל את רשות ביתו.

דף טז ור' בא אמר שלא רק כששתי חצירות נכנסות לבין הפסין אסורות אלא אפילו חצר אחת שיש בה שני בתים שנכנסה לבין הפסים אסור לטלטל ביניהם וסברו לומר כשלא עירבו אך אם עירבו מותרים ואמר ר' דניאל בר רב קטינא בשם רב הונא שגם אם עירבו אסורות שהעירוב לא עושה אותם לרשות אחת, ורב הונא לשיטתו שנחלקו במבוי שצדו אחד עכו"ם וצדו אחד ישראל אמר רב הונא בשם רב שאם עירבו דרך הפתחים העכו"ם אסור עליהם ואמר אבא בר בר חנה אמר בשם ר' יוחנן שגם אם עירבו דרך החלונות העכו"ם אינו אסור עליהם, אך יש לומר שגם אם רב הונא יסבור שם כר' יוחנן אך כאן גם לר' יוחנן אסור שמא תתיבש הבאר ויסברו לומר שהעירוב מועיל בפסי ביראות.

ר' יוסי בן ר' בון אמר שהתירו פסי ביראות רק למלאות מים ואם באו המים בשבת אסור שהשבת נכנסה באיסור ואם התיבשו המים בשבת מותר שכבר נכנסה השבת בהיתר.

ר' יונה אמר שר' נסא שאל אם מותר לטלטל בין הפסים שיש לומר שאם יש בין זה לזה ד' טפחים זה כאסקופה האסורה ואם פחות מד' טפחים זה כאיסקופה המותרת שמותר לטלטל ממנה לרשות הסמוכה אך אסור להחליף מרה"ר לרשות היחיד.

שנו בבבביתא שלר"מ בין פס י' אמות ולר' יהודה בין י"ג אמות לר"ד שכל פרה היא אמה שלימה ועוד אמה חצויה, לכן לר"מ שיש ו' פרות ועוד אמה שבין הרבקות ולר' יהודה יש ח' פרות השיעור הוא י"ג ועוד.

הלכה ב משנה מותר לקרב את הדיומד לבאר אך שישאר כשיעור שראשה ורובה של הפרה בפנים ושותה ומותר להרחיק הרבה אך צריך להרבות בפסים. **גמרא** ר' ירמיה אמר בשם ר' שמואל בר רב יצחק שכשיש כשיעור ראשה ורובה של פרה מותר בגמל שכולו בחוץ ופחות משיעור זה אסור גם בגדי שכולו בפנים, ושנו בבבביתא שר"ש בן אלעזר אומר כמלא גמל והמנהיג שלו ואינו חולק על המשנה אלא שמה שהפרה מושכת את צוארה הגמל מגיע בעיקום צוארו.

מה שנאמר שיעור של ראשה ורובה של פרה ולא מתירים כמו שהתירו לפרה יכולה לעמוד ברה"ר ולאכול ברשות היחיד וביאר ר' יוסי שבפרה הוא מושיט לה לשתות אך בפרה האוכלת מדובר שהיא אוכלת מעצמה ואין לגזור בה.

לר"מ מוסיפים פשוטים לדיומדים ולר' יהודה רק מאריכים בדיומדים. **הלכה ג משנה** ר' יהודה אומר שהתירו בדיומדים עד בית סאתיים ואמרו לו ששיעור זה נאמר רק בגינה וקרפף אך אם היה דיר או סהר או מוקצה או חצר גם אם זה בית חמשת כורים או עשרה כורים מותר ומותר להרחיק כמה שרוצה אך ירבה בפסים. **גמרא** יש להסתפק אם הבאר בכלל שיעור בת סאתיים.

דף יז ויש להוכיח ממה ששינונו שר"ש בן אלעזר אומר שבאר שיש בה בית סאתיים אינו צריך להרחיק ממנה אלא כדי שיעור ראשה ורובה של פרה א"כ מוכח שהבאר היא בכלל שיעור בית סאתיים.

הלכה ד משנה אם דרך הרבים מפסיקה בבין הפסים יסלק אותה לצדדים ולחכמים אינו צריך לסלקה, לר"ע עושים פסים לבאר הרבים וגם לבאר היחיד אך לבור של יחיד עושה מחיצה י' טפחים ור' יהודה בן בבא סובר שרק לבאר רבים עושים פסים ולשאר עושים חגורה גבוהה י' טפחים. **גמרא** ר' יוחנן מקשה שלקמן שינונו שר' יהודה מתיר לטלטל בגשרים המפולשים ולחכמים אסור ובפסי ביראות ר' יהודה אסר וחכמים התירו, ור"א אמר ששיטתם אינה מוחלפת וכדברי ר' ירמיה שביאר שר' יהודה התיר רק בגשרים שמפולשים לבקעה אך לא במפולשים לרה"ר, ואמר ר' יוסי שבכל מקום יש הוכחה לר"א מדברי ר' חייא הגדול אך כאן יש להקשות לשיטתו מדברי ר' חייא שאמר כיצד מתירים רה"ר שלר' יהודה מניחים לחי וקורה מכל צד וחכמים אומרים שצריך לחי וקורה מצד אחד וצורת הפתח מצד שני וכאן ר' יהודה החמיר בבין הפסים כיון שמדובר שזה מפולש יותר מ' אמות עד י"ג אמות ושלישי, אך החכמים להלן חולקים על כך ששינונו שר' אחא אמר בשם ר' הושעיא שלר' יהודה פירצת מבוי הוא ביי"ג ושלישי, ורבנן מקסרין אמרו שאין להקשות כלל מדברי ר' יהודה ששם מועיל התר לגשרים המפולשים כיון שהעומד מרובה על הפרוץ ואילו בפסי ביראות הפרוץ מרובה.

במשנה חילקו בין בור הרבים לבור היחיד שבבור הרבים יש קול אם התיבשו מימיו אך לבור יחיד אין קול, אך קשה א"כ נחמיר גם בבאר היחיד ויש לומר שבאר הרבים מימיו מצויים לכלות אך באר היחיד אין מימיו מצויים לכלות.

ר' אלעאי אמר שהוא חיפש חבר מתלמידי ר"א יש אומרים שזה היה על עקרבים ויש מי ששנה שהוא חיפש חבר בכל מה שאמר בשם ר"א.

פרק בכל מערבין

הלכה א משנה מערבים ומשתתפים בכל הדברים חוץ ממים ומלח ולוקחים מכולם מכסף מעשר מלבד מים ומלח והנודר ממזון מותר במים ומלח, ויכולים לערב לנזיר ביין ולישראל בתרומה, וסומכוס סובר שניתן לערב בחולין לכהן אפילו בבית הפרס ור' יהודה סובר שמערבים לכהן גם כשהעירוב בין הקברות, כיון שהכהן יכול לחצוץ וללכת לאכול שם. **גמרא** ר' אחא אומר שמשנתנו כר"א ששינו לקמן שלר"א מערבים ומשתתפים בכל חוץ ממים ומלח ור' יוסה אומר שמשנתנו היא לכו"ע ור' יהושע חלק על ר"א רק בעירובי חצירות אך בעירובי תחומין גם לר' יהושע מערבים בכל.

משנתנו היא כדעת ר"מ ששינו שדבר שנאכל כמו שהוא חי מערבים בו ודבר שנאכל רק עם פת לא מערבים בו, ולדעת ר"מ לא מערבים בשום ובצלים ששינו שר' יהודה אמר שפעם ר"מ שבת בארדקס ואדם אחד אמר שהוא עירב בבצלים ור"מ הושיב אותו בד' אמות שלו שאף שר"מ אמר שמערבים ומשתתפים בכל הדברים חוץ ממים ומלח אך יש דין נוסף שצריך להאכל כמו שהוא חי ולחכמים לא מערבים בלוף וקלקס.

דף כ שנו במשנה שני כללים א' לענין עירוב ובי' לענין קניה בכסף מעשר לענין עירוב זה גם לדעת ר' ישמעאל ולענין מעשר זה רק לר"ע אך ר' ישמעאל למד מהפסוק ונתת הכסף בכל אשר תשאלך נפשך הוא כלל, ובבבבך ובצאן וביין ובשכר הוא פרט ובכל אשר תשאלך נפשך הוא כלל שני וכלל ופרט וכלל לומדים כעין הפרט שהוא דבר שהוא ולדוד הארץ וקונים במעשר רק מה שהוא ולדוד הארץ, ור"ע למד מה הפרט דבר שהוא פרי ולד פרי וגם מכשירים לאכול עמם פרי, ולר' ישמעאל ממעטים דגים וחגבים וכמהין ופטוריות שהם לא ולדוד הארץ, ולר"ע קונים מהם כיון שהם פרי.

ר' יסא מבאר שלא מערבים ומשתתפים במים ומלח כיון שהגוף לא ניזון מהם ור' לוי אמר שהם מין קללה.

ר"א אומר שאם עשה מי מלח ניתן ללקחו בכסף מעשר ור' אחא אמר בשם ר' מיישא שדוקא אם נתן לתוכן שמן, ור' יוסי הקשה שא"כ יערבו רק לפי חשבון.

שינו לענין חלוקה לעניים שלת"ק נותנים להם חצי לוג יין ור"ע אומר רביעית, ואמר שם ר"א שנחלקו גם לענין עירוב ור' חנינא אמר ששיעור זה הוא רק ביין אך בשמן מספיק כדי מזון שתי סעודות, וכן שינו שמערבים בחומץ כדי מזון שתי סעודות וכן בשמן כדי מזון שתי סעודות, ור' ירמיה אמר בשם ר' שמואל בר רב יצחק שהשיעור בשמן כדי לטבול ירק של שתי סעודות.

ר' יצחק עטושיא אמר לפני ר' זירא בשם בית ר' ינאי שמערבים באפונין חיים והחידוש הוא גם לר"מ שלא נאמר שהם מסריחים את הפה וזה נקרא שאינ נאכל חי כמו שהוא, קמ"ל שמערבים בו.

מערבים בדג מלוח ומערבים בבשר מלוח ואפילו בשר חי כמו ששינו שהבבליים אוכלים בשר שעיר חי שדעתם יפה.

ר' יודן שאל אם מערבים במאכל דגים הנקרא כלבודא שהכותיים נוהגים לאכלו חי.

שמואל בר שילת אמר בשם רב שמערבים בפעופעים וגודגדניות וחלגלוגות ושאלו לפניו מהם ירוקת אלו אמר להם שהם מה שקוראים קקולי חנרקוקי ופרפחיניה.

שנו בנדרים שהנודר ממבושל מותר לאכול צלי ושלוק, אך יש להוכיח שלוק נקרא מבושל ממה ששינו היה מבשל שלמים או שולקן ומוכח מהפסוקים שצלי נקרא מבושל שנאמר ויבשלו את הפסח באש ואין לומר שעשו שלא כדיון כמו שאמר ר' יונה בוצרייה שכתוב **כמשפט**, ואמר ר' יוחנן שמה ששינו שהנודר ממבושל מותר בצלי ושולק שבנדרים הולכים אחר לשון בני אדם, ור' יאשיה סובר שהלכו בנדרים אחר לשון התורה, ויש ג"מ בנודר מין שאני טוען בהג שלר' יוחנן הוא נאסר ביו"ט האחרון כלשון בני אדם ולר' יאשיה יו"ט האחרון אינו נקרא חג בתורה, אך יש לומר שגם ר' יאשיה מודה שהולכים גם אחר לשון בני אדם והוא אמר שהולכים אחר לשון תורה רק לחומרא ור' חייא בר בא אמר שר' יוחנן אחר פת חלוטה ואמר לא טעמתי כלום היום, וקשה ששינו שנודר מהמזון אסור בכל חוץ ממים ומלח וא"כ שאר הדברים נקראו מזון, ויש לומר שהמשנה היא כדברי ר' יאשיה שהולכים אחר לשון תורה והכל נקרא מזון כמו שכתוב **ועשר אתונות נושאות בר ולחם ומזון** משמע שכל הדברים נקראו מזון.

אם אדם נדר מכר יכול לערב בו כיון שאחרים יכולים לאכלו אך אם הקדיש ככר אין מערבים בו שגם אחרים לא יכולים לאכלו,

דף כא ור' אחא הקשה שאדם יכול להשאל על הקדשו, ור' מייאשא הקשה שר"ש אמר בשם חייא בר רב שאם עשה לחי למבוי מע"ז המבוי הותר ואילו כאן אסור לערב בהקדש שהוא אסור בהנאה ור"א מחלק ששם המבוי שתום ולכן הוא הותר אך כאן אינו יכול להנות מההקדש.

מערבים לנזיר ביין כיון שאחרים יכולים לאכלו וכן מערבים לישראל בתרומה כיון שהכהנים יכולין לאכלו, ומה ששינו שמערבים לכהן בבית הפרס ולא בבית הקברות זה לדברי ב"ש שאמרו שמערבים רק במקום שכלי תשמישיו של אדם שם וכן סומכוס סבר כב"ש שהוא אמר שמערבים בחולין לכהן בבית הפרס ומשמע שבבית הקברות לא למרות שיכול לעבור על שבות ולהכנס לשם בשידה תיבה או מגדל ויהיה בהם חור פחות מטפח כדי שלא תכנס הטומאה ומשם הוא יכול לתחוב בכוש או קיסם ולאכול.

הלכה ב משנה יכולים לערב בדמאי מעשר ראשון שנטלה תרומתו ובמעשר שני והקדש שנפדו וכהנים יכולים לערב בחלה ותרומה אך אין מערבים בטבל ובמעשר ראשון שלא נטלה תרומתו ולא במעשר שני והקדש שלא נפדו, מי ששלח את עירובו ביד חרש או שוטה או קטן או ביד מי שאינו מודה בעירוב אינו עירוב ואם אמר לאחר לקבל מהם חל העירוב. **גמרא** ר' יעקב מהדרום הקשה שמשנתנו לא כב"ש שפסלו אתרוג של דמאי וב"ה הכשירו ושל מעשר שני בירושלים לא יטול ואם נטל כשר.

רב ששת אמר בשם ר' חייא הגדול שמותר לטלטל טבל שיש בו תנאי והיינו שנתן עיניו בצד אחד להפריש משם ואוכל את השאר.

לב"ש לא מערבים במעשר שני בירושלים ואמר ירמיה שזה מדובר בעירובי חצירות אך יכולים לערב עירובי תחומין במעשר שני שהוא יכול ללכת לאכול אותו במקום שהוא.

שמואל אמר שקטן ככ"ט או י' עירובו עירוב שקנינו קנין ואמר ר' יוסה שזה מדובר בעירובי תחומין אך בעירובי חצירות מועיל עירוב גם בקטן יותר.

ר' יהושע אמר מפני מה מערבים בחצירות מפי דרכי שלום כמו המעשה באשה אחת שהיתה לה שנאה עם שכנתה והיא שלחה עם בנה את העירוב ואותה שכנה גפפה ונשקה אותו והוא חזר לאמו והיא אמרה כך היא אוהבת אותי ולא ידעתי ומתוך כך עשו שלום ועל זה נאמר **דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום**.

ר"א אומר שהשולח עירוב ביד קטן צריך לעמוד עמו וקשה שלגבי מעשר אמר ר' יוסה בשם רב ששת שר"א בן ר' יוסי אמר בשם ר' אבון שהאומר לחבירו הריני מעשר על ידך אינו צריך לעמוד עמו,

דף כב אמר ר' חייא בר אדא ששם מדובר בגדול, ור' אחא אמר בשם ר' חנינא שגם אם מדובר שם בקטן יש לחלק שלגבי מעשר הוא אמר הריני מעשר על ידך אך כאן הוא אמר ערב עבורי לכן צריך לעמוד עמו, ויש ללמוד אחד מהשני שכמו ששם מועיל כשאמר לו הריני מעשר על ידך כך יועיל גם בעירוב ערב עבורך וכמו שכאן לא מועיל כשאומר ערב עבורי כך במעשר לא יועיל אם אמר עשר עבורי.

הלכה ג משנה אם נתן את העירוב באילן מעל י' טפחים אינו עירוב ולמטה מ' טפחים חל העירוב ואם נתן את העירוב בבור אפילו עמוק ק' אמה חל העירוב, ואם נתן את העירוב בראש קנה או קונדס אם הוא תלוש ונעוץ אפילו אם הוא גבוה ק' אמה חל העירוב ואם נתן את העירוב במגדל ונעל בפניו ואבד המפתח חל העירוב ור"א אומר שאם לא יודע אם המפתח במקומו אינו עירוב. **גמרא** בעירוב שעל האילן חל העירוב אך אסור לטלטלו ולמטה מג' מותר לטלטלו אך קשה שאם אסור לטלטלו איך חל העירוב ויש לומר שהוא ראוי אם עבר על שבות ואכל אותו אך קשה א"כ יחול העירוב גם כשהוא למעלה מ' והוא יעבור על שבות, אמר רב יהודה בשם שמואל שמדובר שמקום האילן היה ד' טפחים והוא רשות לעצמו ואסור להעביר אליו מדאורייתא וכמו שאמר ר' מנא שמדובר שרה"ר מקיפה אותו מכל צד.

במשנה מדובר שאמר שביתתי תחת האילן שאם לא כן הוא יכול לעלות אליו בין השמשות וזה נקרא שהוא היה עם עירובו.

שנו בברייתא שאם נתן את העירוב בכלכלה ותלה אותו באילן למעלה מ' טפחים אינו עירוב ולמטה מ' טפחים חל העירוב ואסור לטלטלו ופחות מג' מותר לטלטלו, וקשה שאם חל העירוב מדוע אסור בטלטול אם אסור בטלטול איך חל העירוב אמר ר' אחא בשם ר' חנינא שניתן להפוך את הכלכלה ולבטל את הרשות היחיד שבה וכן אמר ר' יוסה שאם יש ספסל ברה"ר והוא גבוה י' ורחב ד' ונתן עליו את העירוב חל העירוב ומותר לטלטלו כיון שראוי להפוך את הספסל ולבטל את הרשות היחיד שבו.

שינו שאם בנה סוכה ששתיים מעמודיה בידי אדם ואחד על אילן או שתיים באילן ואחת בידי אדם כשירה אך לא עולים לה ביו"ט ואילו כאן שינו שבהניח עירוב על האילן פחות מ' חל העירוב ומותר לטלטלו, אמר ר' ירמיה ששם בנה את הסוכה על האילן לכן לא עולים לה ביו"ט אך כאן מדובר שנתן את העירוב מהצד ואין איסור להוריד אותו מהאילן ויש ללמוד מכאן שאם יצאו שתי יתדות מהאילן וסיכך עליהם כשירה הסוכה ועולים לה ביו"ט ויש ללמוד מסוכה לכאן שאם יתן את העירוב בגומא שבאילן שחל העירוב אך אסור לטלטלו.